

L'Estendard

BUTLLETÍ DE LA SOCIETAT CORAL AMICS DE LA UNIO

Plaça J. Antonio, 19 - Granollers

Any II - Núm. 6 - Febrer 1975

Doncs, sí, amics. Jo vaig néixer en el pis damunt del vostre estatge social. D'això ja fa molts anys, masses! Recordo que en el ara vostre local, hi he vist passar un cafè —no sé si hi havia tendència política— unes oficines militars quan hi havia a la ciutat el Batalló d'Estella, un Sindicat Obrer i l'Escola de Música.

El més agradable, però, per mi —tenia quatre o cinc anys— era quan hi havia el cafè on el regentava el cafeter que es deia Mauri, i em va imposar l'obligació que tots els matins dels dies festius, havia de passar pel taulell a recollir un troç de coca amb sucre d'un pam de llargària, molt més bona, es clar, de la que es fa avui. Obsequi de la casa, com a veïns...

Deixo a l'oblit, el referent a les oficines militars i al Sindicat Obrer, desagradable tot plegat, però amb la satisfacció de quan hi havia l'Escola de Música, amb alguns dels professors encara actuals, però amb la plantilla més nombrosa, cada dia amb un agradable guirigall musical que tot i les molèsties que pressuposa al veïnat els primers estudis de música, ens hi havíem habituats. Quan va marxar l'escola vàrem sentir un buit al cor... però un descans per al cervell.

Només els que són de la meua edat recordaran el típic «Can Mariano» tan pintoresc i de dolça recordança i també, diem-ho clar, amb un tó despectiu de la nostra «sacro-santa» beateria, sense cap motiu, solsament per ser l'única societat de Granollers que feia ball per la Quaresma. Anàtema per la Societat Coral Amics de la Unió! Però allà a les festes el ball, era com una mena d'entrenament, ens hi trobàvem tots amb alegria: soldats, noies de servei i sense servei, obrers, nens bé i de casa bona. També hi havia un espaiós cafè; disposàveu a més d'un modest quadre escènic en un escenari molt petit, però que complia amb escriure els vostres actes socials. En les obres teatrals es tenia d'escollir peces amb no gaires personatges.

I amb un bon encert, se us va oferir, després de l'enderrocament de l'altre amb molta història, aquest local d'ara, que potser no és espaiós com us convindria, però que n'heu fet el vostre cau, on amb els vostres cants s'oblida del que té de desagradable la vida. Per això és d'agrair i estimar la vostra continuïtat i el tenir un lloc de comunicació que avui dia tanta falta ens fa a tots plegats...

Joan Vernet i Batet